

Chezășia viitorului de aur al patriei

Trăim o epocă de impetuos progres, de continuă și rapidă dezvoltare a mijloacelor de expresie în artă, fenomen ce corespunde într-un tot al aceleiași dezvoltări din toate domeniile de activitate omenească. Artă muzicală, atât cea interpretativă, cât și cea de creație, a cunoscut în ultimele decenii o adevărată „explozie”, ca instrument de comunicare, ca mijloc eficient de educație, ca un bun adresat celor mai largi mase de oameni ai muncii. Contactul direct pe care l-am avut cu diferite straturi ale iubitorilor artei sunetelor, mă face să afirm acest lucru, dovedit prin experiența celor patru decenii de slujire cu credință a artei interpretative românești.

Muzicianul de astăzi, interpret virtuoz sau creator, este chemat să fie în același timp un cercetător neobosit, încadrat organic într-un proces de autoperfecționare, un spirit larg, sensibil și receptiv la toate înnoirile artei muzicale, la toate preocupările vremurilor pe care le trăim.

În această privință, documentele celui de al XI-lea Congres al P.C.R. este pentru noi toți chezașia viitorului de aur al patriei, crezul înalt în forța creatoare a națiunii române, programul înfloririi sale neîncetate.

Ion VOICU

Indemn la curaj și inițiativă

Importantele documente aflate în dezbatere astăzi — și nu trebuie să uităm că este vorba de o dezbatere la care este invitat să ia parte, practic vorbind, întregul popor — înfățișează liniile dezvoltătoare potrivit cărora va trebui să se producă în viitor evoluția societății românești, privită în toată complexitatea ei aproape inimaginabilă pentru mintea omului obișnuit. Sunt liniile de forță pe care se vor concentra energiile unei întregi națiuni ce numără în prezent peste 20 de milioane de destine individuale.

În mod necesar, paragrafele închinare în aceste documente fiecărei mari sfere de activitate în parte vor fi succinte, concentrate, esențiale, îndeplinind — așa spune — rolul unor indicatoare de drum menite să acordeze între ele dorința oamenilor de a merge înainte și logica ineluctabilă a punctelor cardinale. Dar din lectura generală a acestor importante texte se desprinde — cred — o concluzie valoroasă pentru toți, mai cu osebire însă pentru oamenii de artă, adică pentru acei membri ai societății care desfășoară poate cea mai imprevizibilă dintre activități. Mi-aș permite să numesc învățătura generală ce reiese din

documente : **indemnul la curaj și inițiativă.**

Curaj de două feluri : curaj creator și curaj critic.

Evident, aceste calități nu au lipsit nici până acum, și datorită lor putem să ne mîndrim în prezent cu succesele reale ale muzicii românești, care nu sînt puține. Dar a venit poate vremea ca fiecare dintre noi să reflecteze mai profund și mai susținut la întrebarea dacă el însuși își pune într-adevăr talentul în cele mai prielnice condiții de manifestare. Vechiul îndemn delfic : „Cunoaște-te pe tine însuși” implică în primul rînd o neînuită doză de curaj și inițiativă.

Din păcate talentul nu poate fi sporit ; în schimb el poate fi contracara și neutralizat de o sumă de factori. Este deci tot timpul nevoie de eforturi însemnate și de adevărat curaj creator, pentru a realiza valoarea artistică, pentru a cuceri originalitatea reală a gândirii muzicale, profunzimea și autenticitatea ei. Nu cred că societatea ale cărei trăsături se profilează la lectura documentelor aflate în discuție va avea nevoie de lucrări convenționale, timide, călduțe, onorabile și inofensive sau dimpotrivă găunos-grandilocvente, de lucrări — cu alte cuvinte — lipsite de curaj creator. Socot că nu va avea nevoie nici de piese în care singurul curaj manifestat ar apărea sub forma preluării grăbite și necontrolate a tot felul de inițiative mai mult sau mai puțin artistice iscate prin diverse locuri. Dar va avea — fără îndoială — nevoie de o gîndire critică în stare să numească, curajos și consecvent, reușita — reușită și rebutul — rebut. Și, în același timp, de o gîndire muzicologică aptă să intre tot mai adînc în tainele fenomenului muzical, aptă să aprofundeze încontinuu explicarea căilor încă insuficient cunoscute prin care combinațiile de sunete pot purta și efectiv poartă între oameni mesaje de adevăr și frumusețe spirituală.

Pascal BENTOIU

Sub semnul luminos al erei socialismului și comunismului

Referindu-mă la viața mea, la ceea ce am reușit să realizez pe tărîmul artei interpretative românești, am convingerea sinceră că oglindesc destinul comun al întregii generații care s-a format sub semnul luminos al socialismului și comunismului. Am simțit din plin, alături de toți colegii mei „madrigaliști”, pe drumul afirmării noastre artistice, excepționalele condiții de pregătire profesională, condiții prin care am căutat să facem cunoscute valorile artei noastre interpretative, muzica românească pe meridianele lumii.